

MIERKAČŠ I SPĪGELŠ

Mierkačš izavielš nu mygys
atroda iz džungļu stygys
spīgeli.

(Tū bej aizmiersš sáv dzeidams bōrdu,
kaidš celinīks, — nav svareigi jam zynōt vōrdu).

Lūpenš ilgi styklā vārās,
gon purni vysai tyvu gryusdams, gon atraudams,
gon pīškībdams, gon vaibsteidams
ar kotru mirkli nyknōk vaigūs šņōkdams,
leidz lelōs dūsmōs gaisā spārās:

„Šausmys! Nakauneiba!
Tá pastrōdōta nalīteiba!
Tys kas krōsōjš tá taidu munu biļdi
nūmalnōjš ir vysu mierkačcilti!

Nu verīs! Sasūdeits! Jys maņ nav pīlicš lāgā pīris!

Purnī spolva.

Ausš kai telá nīris.

Acš īsmierātys opolys i mozys —
eistys bikšu pūgys.

Mutá — lela, plota

Ai! Nu iz mota

zōbočņika kaļova voi šokta.

Tai viersā, —
tá vairs navar bīt nikaida kliumā —
daguns ļaunprōteigi pīlepeits
kai saspaideita plyumā.

Golva! Ančakrystš kai izčāmōjš maņ gudrū golvu! —

Zama, ploskona

kai smādis lokta

dzili placūs īgryusta iz prišku sverās

kai pīlita ar smogu olvu,

i geimá kūpejs, vyspōrejīs paskots,

ka tai verās,

(o, tō nagūda paņ nanūmozgōt ryučam!)
ar nūdūmu ir izzīsts taidš

kai pastulbōkam vucynam
voi paglupōkam čyučam!

Oi! Oi!, Voi! Voi!

As nūzōkōts! As nūpulgōts!

As apkaunōts! As apvainōts!

As nūlepeits! As nūtepeits!

As poša geimī nūlomōts!

Oi! Oi!, Voi! Voi!

Kū! Kū! Ū! Ū!

Grōbš spīgeli, pi cytim rodim mierkačš ļūbá mygā
tai ka putekli i smiļktš tik pajuka i nūzagrīzá stygā.

Līki bŷtu mināṭ

par tū brāku,

kas ar vysu mierkačreikļu spāku

dreiži cālās kūku zorūs.

Varu tikai eisi ziņōṭ:

nu tōs dīnys čārcūnái nav gola džungļu sylā
ni reitā, pušdīņōs, ni nūvakarī zylā.

Celinīk,

ka īsi tu pa pazeistamū stygu

tī gar mierkačtautys mygu,

nazabreinoj par īmesli tīm trikmīnim i tračim.

Līta vīnkōrša: —

jau otkon kaidš nu kačim,

vārdamīs vīns ūtram pōri placim,

ir sevi redziejš spīgeli

patš ar sovom acim.